

Протокол

№

гр. София, 27.02.2024 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 37 състав,
в публично заседание на 27.02.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Николай Ингилизов

при участието на секретаря Кристина Алексиева, като разгледа дело номер **507** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

След спазване на разпоредбите на чл. 142, ал. 1 ГПК, във връзка с чл. 144 от АПК, на именното повикване в 13:38 часа се явиха:

ЖАЛБОПОДАТЕЛЯТ - М. Б. А. - редовно призован, не се явява и не се представлява.

ОТВЕТНИКЪТ - Директора на Дирекция „Социално подпомагане“ – К. село [населено място] - редовно призован, представлява се от юрк. П., с пълномощно по делото.

СГП редовно уведомена, не изпраща представител.

СВИДЕТЕЛЯТ Ц. Л. Ф.-И. – редовно призована, се явява.

СВИДЕТЕЛЯТ Ц. М. А. - – редовно призована, се явява.

В залата се явява и А. А. А. - социален работник-педагог при Дирекция „Социално подпомагане“ - К. село, която представя пълномощно.

ЮРК. П.: Да се даде ход на делото.

СЪДЪТ намира, че не са налице процесуални пречки за даване ход на делото, с оглед на което

О П Р Е Д Е Л И:
ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО

СЪДЪТ ПРИСТЪПВА към разпит на свидетелите.

СНЕМА самоличността на свидетеля:

Ц. Л. Ф.-И. – родена в [населено място] на 27.03.1949 г., българка, българско и швейцарско гражданство, неосъждана, без дела и родство със страните.

ПРЕДСТАВИ се ученическа лична карта на малолетната Ц. М. А..

СНЕМА се самоличността на същата.

Видно от ученическата лична карта Ц. М. А. е [дата на раждане] Към настоящия момент е ученичка във 2 СУ „Е. С.“ – [населено място] през учебната 2023/2024 г. и е с адрес – адресът на определената за настойник Ц. Л. Ф.-И., а именно: [населено място], [улица], ет. 8, ап. 29.

СЪДЪТ предупреди свидетелката Ц. Л. Ф.-И. за наказателната отговорност по чл. 290, ал. 1 НК, а на малолетната Ц. М. А. беше разяснено, че следва да казва истината и същите обещаха да говорят истината.

От залата се изведе малолетната Ц. М. А. и остана Ц. Л. Ф.-И..

ЮРК. П.: Бащата участвал ли е в грижите, които се полагат на детето от нейното раждане до момента?

СВИДЕТЕЛЯТ Ц. Ф.-И.: Тя се роди когато аз не живеях в България. Мисля, че живеяха заедно М. и дъщеря ми, но все пак не съм била тук. Върнах се октомври месец 2013 г. в С. и декември месец някъде беше и те се разделиха. Дъщеря ми дойде. Те живеяха в едно село в Л. и след като се разделиха Ц. и моята дъщеря дойдоха в С. обратно. Може да се каже 85-90 %, че сме били заедно.

ЮРК. П.: През този период бащата идвал ли е?

СВИДЕТЕЛЯТ Ц. Ф.-И.: Бащата не е идвал в нас. Виждаха се от време на време навън. Не мога да кажа дали на улицата или в заведение. Не са живели в една квартира.

ЮРК. П.: Знаете ли бащата е искал да му бъде определен някакъв режим на контакт с детето по съдебен ред?

СВИДЕТЕЛЯТ Ц. Ф.-И.: Не е ставало на въпрос.

ЮРК. П.: Към онзи момент бащата припознал ли е детето.

СВИДЕТЕЛЯТ Ц. Ф.-И.: Към онзи момент, когато се върнах в България, не.

ЮРК. П.: А вие съдействала ли сте за припознаване на детето?

СВИДЕТЕЛЯТ Ц. Ф.-И.: Това стана много по-късно. Това се случи през 2020 г. Ц. беше на 8 години.

ЮРК. П.: Значи 8 години тя е била с имената на майка си без да бъде припозната от баща си?

СВИДЕТЕЛЯТ Ц. Ф.-И.: Да.

ЮРК. П.: Към настоящия момент той иска ли да полага грижи за детето?

СВИДЕТЕЛЯТ Ц. Ф.-И.: Аз не съм го виждала от края на юни 2022 г. Не съм го виждала от тогава до сега. Същото се отнася и за внучката ми. Ние не сме го виждали. Чували сме се няколко пъти по телефона. Бяхме се разбрали с него, когато той я припозна, на мен ми спряха детски и пенсия и се бяхме разбрали да подаде документи в Д. и да се урегулират нещата и той да ни ги праща. Ц. иска да го среща, но не иска да живее при него. И след като живее при мен, би трябвало да си получава детето по-нататък детски. Той отишъл в Д. и не се е разбрал със социалните работници които отговарят за това и даже ми даде телефона да разговарям със служителката там, за да ми обяснява какво трябва той да направи, при което тя каза да отида в „Закрила на детето“ и да подам молба за настаняване и ще получавам детски. Отидох на [улица] и обясних ситуацията. Те ми казаха, че това нещо минава през съд. Обясних съответно на М., че ако се получава с молба за настаняване, както е казала служителката в Д., значи аз трябва да го съдя. Той каза тогава: „Няма да се съдим. Аз ще ти ги давам на

ръка“. Имаше един малък период от време, когато ги даваше. Те бяха 155 лева.

ЮРК. П.: как се определени тези 155 лева?

СВИДЕТЕЛЯТ Ц. Ф.-И.: 115 лева беше пенсията на Ц. за починал родител и 40 лева детски.

Няколко месеца ми ги даваше на ръка. Ц. му е ходила на гости през това време и след това той каза, че ще заминава за Германия. Фактически това беше края на юни до края на 2022 г. може би два или три пъти даде по 400 лева, защото го помолих след като ще я гледам, аз нямам нищо против - тя ми е дете и аз си я обичам, го помолих ако иска да участва в отглеждането, да направим тази сума от 155 лева на 400 лева. Той каза: „Да“. Не съм го задължавала, а само го попитах и той каза: „Добре“. Два или три пъти е прашал по 400 лева чрез „Е.“. В крайна сметка ние не сме го виждали и не сме го чували. Края на годината срещу К. се приготвихме да пътуваме на почивка. Денят преди К. той й звънна на телефона и е казал, че си е дошъл в България и Ц. да дойде при него на Коледното празненство, при което ние бяхме с куфарите и му казваме: „няма как да стане“, защото ще пътуваме. Това го каза Ц. даже. Той каза: „Ще ви дам за този месец пари“ и тя му каза: „Н. да ги плащаш, защото заминаваме, но като се върнем от почивка тогава ще ни ги изпратиш“. Върнахме се от почивката и Ц. му се обади и той каза: „Пари нямам.“ Това беше последния разговор, който е свързан с пари. От там нататък не съм получавала нито една стотинка от него, нито на ръка, нито чрез „Е.“.

ЮРК. П.: Освен финансова помощ, друга някаква грижа да е полагал за детето?

СВИДЕТЕЛЯТ Ц. Ф.-И.: Не. Освен дете е ходила Ц. до юни 2022 г. Тя е ходила няколко пъти. В началото се чувстваше добре. След това видях, че тя започна да разговаря малко по-така, но впоследствие разбрах, като не се виждаха дълго време, че са се случвали няколко неща, които не са й харесали.

ЮРК. П.: Какви са?

СВИДЕТЕЛЯТ Ц. Ф.-И.: Две нощи тя е спала при тази жена, с която той живее. Тя е голямо момиче и фактически тя е спала при него, защото внучката ми е малко притеснителна и като е на ново място трябва задължително да се гушне. След тези две нощи тя е спала в спалнята на баща си и тази жена. Една нощ с единия, а друга нощ с другия. Тези неща ги научих аз много по-късно, а не когато са се случили, защото тя нищо не ми казваше. Ставало е и някакъв побой с полиция намесена.

ЮРК. П.: Между бащата и неговата приятелка?

СВИДЕТЕЛЯТ Ц. Ф.-И.: Не. Някакви са се били.

ЮРК. П.: А тя е била свидетел?

СВИДЕТЕЛЯТ Ц. Ф.-И.: Да. Някакви са се били. Те я били заключили в самата полицейска кола. Майката на жената, с която живее М. не я е харесвала и я е гледала под око. М., което намирам за кощунствено – Ц. няма майка и плаче и до сега за майка си, той говори, че била такава и такава.

ЮРК. П.: Тоест обижда я пред детето?

СВИДЕТЕЛЯТ Ц. Ф.-И.: Да, обижда пред детето.

ЮРК. П.: Вие знаете ли бащата да има постоянен доход?

СВИДЕТЕЛЯТ Ц. Ф.-И.: Нямам представа.

ЮРК. П.: А постоянно местоживеене в страна?

СВИДЕТЕЛЯТ Ц. Ф.-И.: Има адрес, този на „Б.“, а дали живее там нямам представа.

ЮРК. П.: Нямам повече въпроси.

В залата влезе свидетелят малолетната Ц. М. А..

ЮРК. П.: Харесва ли ти да живееш при баба ти?

Ц. А.: Да, там си знам всичко.

ЮРК. П.: Добре ли се чувстваш при нея?

Ц. А.: Да.

ЮРК. П.: От кога живееш при баба ти?

Ц. А.: Живея при баба от две годишна. След като майка ми почина аз отидох при баба и оттогава, тогава бях на 6 и от 6 до сега 6 години, после имаше време, което баба ме гледаше и преди това – след двегодишна, тоест баба ме гледа почти 10 години.

ЮРК. П.: Живяла ли си някога при баща си?

Ц. А.: Не. Само до двегодишна, когато живяхме заедно с мама и тате.

ЮРК. П.: Къде искаш да живееш?

Ц. А.: При баба.

ЮРК. П.: Дори и тате да иска, ти предпочиташ при баба да живееш ли?

Ц. А.: Да.

ЮРК. П.: Нямам повече въпроси.

ВЪПРОС НА СЪДА: С баща ти чувате ли се по телефона? Виждаш ли го? Кога последно се е случило?

Ц. А.: Мисля, че беше преди 1 година когато видях лицето на баща ми последно. Той по принцип ми беше обещал, като ме припозна като баща, че всеки ден ще ми се обажда, но първата година беше ок, след това отиде в Германия и след това не можеше да си плати телефона и не ми се обаждаше. Когато накрая реши да ми се обади и ми се караше на мен, че аз не съм му се обадила и че аз е трябвало да му се обаждам, а не той. На рождения ми ден го чаках цял ден да ми се обади и той не ми се обади. После каза, че не ми се обадил, защото аз не съм му се обадила за рождения ден.

СЪДЪТ ВЪРНА личните документи на свидетелите и същите се освободиха от залата.

ЮРК. П.: Доколкото знам делото в СРС е насрочено за 13.03.2024 г.

Съдебният състав счита, че следва да изчака отговор от СРС във връзка с това дали е образувано, водено и приключило производството пред същия, във връзка с настаняване на малолетната в семейството на бабата.

От материалите по делото е видно, че е получено от СРС искането на съда и към момента няма отговор, поради което съдът счита делото за неизяснено от фактическа страна и правна страна и следва да отложи същото за друга дата.

Ето защо, **СЪДЪТ**

О П Р Е Д Е Л И:

ОТЛАГА делото и го **НАСРОЧВА** за 12.03.2024 г. от 13:00 часа, за която дата и час страните се считат за редовно уведомени.

Протоколът е изготвен в съдебно заседание, което приключи в 13:58 часа.

СЪДИЯ:

СЕКРЕТАР: